

Kurzemes Daudz

Svētdien,
1942. g. 8. februāris

25. gads

Nr. 33.

Numurs maksā 8 fenīņi

Bei starker Kälte und Schneeverwehungen andauernde Kämpfe

Aus dem Führerhauptquartier 7. Februar

Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

Im Osten dauern die Kämpfe bei grosser Kälte und Schneeverwehungen an.

Im mittleren Frontabschnitt wurden starke Teile von zwei sowjetischen Divisionen eingeschlossen und zerschlagen. Dabei fielen 15 Geschütze sowie 44 Maschinengewehre und Granatwerfer in unsere Hand. Bei den Kämpfen der letzten zwei Wochen wurden allein im Bereich einer Armee 80 Panzer, über 300 Geschütze, 1.000 Maschinengewehre und Granatwerfer sowie mehr als 400 Kraftfahrzeuge und 850 Schlitten erbeutet oder vernichtet. Der Feind verlor ausser zahlreichen Gefangenen über 18.000 Tote.

Im nördlichen Frontabschnitt fügten die deutschen Truppen dem Feinde bei mehreren Stosstruppunternehmungen schwere, blutige Verluste zu und zerstörten eine grosse Anzahl feindlicher Kampfstände.

An der karelischen Front bekämpften deutsche und finnische Luftstreitkräfte mit Erfolg Eisenbahnanlagen der Murmanstrecke, sowie Barackenlager des Feindes. Am gestrigen Tage wurden ohne eigene Verluste 34 sowjetische Flugzeuge in Luft-

kämpfen abgeschossen oder am Boden zerstört.

Im Seegebiet um England versenkten Kampfflugzeuge zwei feindliche Handelsschiffe mit zusammen 10.000 BRT. Fünf weitere grosse Frachter wurden durch Bombenwurf zum Teil schwer beschädigt. Westlich von England versenkte ein Unterseeboot einen britischen Zerstörer.

An der Ostküste Nordamerikas versenkten deutsche Unterseeboote 6 feindliche Handelsschiffe mit zusammen 38.000 BRT. Dabei zeichnete sich das Unterseeboot des Kapitänleutnants Rasch besonders aus.

In Nordafrika wurde im weiteren Vorstoss nach Osten Ain-El-Gacala erreicht. Deutsche Kampffliegerkräfte unterstützten die Verfolgungskämpfe der Verbündeten Truppen und bombardierten Materiallager westlich Marsa Matruk. Ein deutsches Unterseeboot griff einen britischen Geleitzug vor der Cyrenaika an und erzielte einen Torpedotreffer.

Auf der Insel Malta trafen Bomben schweren Kalibers wiederum Unterseeboot - Liegeplätze und Dockanlagen des Hafens La Valetta. Weitere Luftangriffe richteten sich gegen den Flugplatz Halfax. In Luftkämpfen über der Insel verlor der Feind 4 Flugzeuge.

Čiņas lielā salā un sniega vētrās

Vadoņa galvenā noietnē 7. februārī

Bruņoto spēku virspavēlniecība ziņo:

Austrumu frontē lielā salā un sniega vētrās čiņas turpinās.

Frontes centrālā daļā divu padomju divīziju stipras daļas ieslēdza un sasita, pie kam mūsu rokās krita 15 lielgabali, kā arī 44 ložmetēji un granātu metēji. Pēdējo divu nedēļu čiņas vienas vienīgas armijas rajonā iegūti vai iznīcināti 80 tanku vairāk kā 300 lielgabalu, 1000 ložmetēju un granātu metēju, kā arī pāri par 400 spēkratu un 850 kamanas. Bez daudziem gūstekniem ienaidnieks zaudēja 18.000 kritušu.

Frontes ziemeļu posmā vācu spēki vairākos trieciengrupu pasākumos ienaidniekam nodarīja smagus, asinainus zaudējumus un iznīcināja lielu skaitu ienaidnieka pretestības ligzdu.

Karelijas frontē vācu un somu aviācijas spēki ar sekmēm uzbruka Murmanskas dzelzceļa ierīcēm, kā arī ienaidnieka baraku noietnēm. Vakar, bez pašu zaudējumiem, gaisa čiņas notriekti vai uz zemes iznīcināti 34 padomju lidaparāti.

Jūrā ap Angliju bumbvedēji nogremdēja divus ienaidnieka tirdzniecības kuģus 10.000 tonnu koptilpumā. Pieci citi lieli preču tvaikoni ar bumbu trāpījumiem pa daļai smagi bojāti. Rietumos no Anglijas kāda zemūdene nogremdēja vienu angļu iznīcinātāi.

Ziemeļamerikas austrumu piekras-

tē vācu zemūdenes nogremdēja 6 ienaidnieka tirdzniecības kuģus 38.000 tonnu koptilpumā, pie kam sevišķi izcēlās kapteinleitnanta Rasch'a zemūdene.

Ziemeļafrikā tālākā triecienā uz austrumiem sasniegta Ain - El - Gacala. Vācu bumbvedēji atbalstīja sabiedroto vajāšanas čiņas un bombardēja materiālu noliktavas rietumos no Marsa Matrukas. Vācu zemūdene uzbruka angļu kuģu karavānai pie Kirenaikas un panāca torpēdas trāpījumu.

Malta salā smagā kalibra bumbas nomestas zemūdeņu novietnēs un doku ierīcēs Lavaletas ostā. Tālāki gaisa uzbrukumi vērsās pret Halfaras lidlauku. Gaisa čiņas virs salas ienaidnieks zaudēja 4 lidmašīnas.

Neaizmirsīsim

pagājušā gada
jūnija dienas

Pagājušās vasaras jūlija pirmajās dienās, kad Liepājā vēl kūpēja sahrauto namu drupas un visur bija jūtama asa gruzduma smaka, pilsētā no laukiem bieži ieripoja smagās automašīnas. Tās bija piekrautas lieliem sāniem un smagiem maisiem, kurus pārcilāja spēcīgi lauku vīri. Pēdējo bolševiku dienu pārdzīvojamu tumšās ēnas vēl gulēja viņu sejās, kurās reizē bija iaužama atbrīvošanas prieka gaišā atblāzma. Pēc garās kara nedēļas, lielgabalu dārdos un lidmašīnu bumbu sprādzienos apdullinātais pilsētnieks bija pārsteigts, pēkšņi savā priekšā ieraudzīdams laucinieka labsirdīgo seju. Laucinieks bija nācis kā pirmais palīgs karā cietušajam pilsētniekam, mērodams tālo ceļu uz izpostīto pilsētu. Viņš bija ievēdis tikko cepto lauku maizi, kuru vēl it kā apņēma svaigās cepļu slotas smaršošo šķauti vīraks, viņš nebija žēlojis arī vasarai sataupīto galas gabalu un steigā sakulto sviesta kilogramu. Ar īstu un patiesu sirsnību šos produktus bija kopā sanesušas devīgās lauku cilvēku rokas, un no visu ziedotāju lūpām atskanēja viens vēlējums: «Vediet to uz pilsētu, kur šīs mantas tagad nepieciešamas».

Dažādu pārtikas produktu ziedoju mi karā cietušiem liepājniekiem jūlija dienās pēc bolševiku padzišanas nāca no daudzām apkārtnēm lauku ražastiem. Ko tas rādīja? Proti, ka lielos pārdzīvojamu brīžos tauta spēj būt visjutīgāka, visizpalīdzīgāka un visvienotāka. No šī brīža tagad pagājuši tikko septiņi mēneši. bet pilsētas un lauku iedzīvotāju attiecības jau daudz kas mainīties. Pateicoties vācu nodarītiem cilvēku pārvaldei un labajai saimnieciskajai organizācijai, mūsu pilsētu iedzīvotāju maizes un pārtikas normas ir pietiekami lielas, bet paliel vēl citas kara grūtības, kurām mums jāpārvar visiem kopīgi. Tas visiem būtu daudz vieglāk izdarāms, ja daudzi savā sadzīvē nebūtu lāvušies karalaika iedzīvošanās tieksmēm un snekulācijai, kas mums godu nedara. Ja tagadējās aukstajās sala dienās mēs redzam, ka zemnieks ar savu pilsētā

(Turpin. 3. lapp.)

Iznīcināti galvenie Holandes Indijas flotes spēki

Tokijā, 6. febr. (DNB.) Pēc tam, kad japāņu artilerija Singapuras cietoksni bez pārtraukuma bombardējusi vienu dienu un divas naktis, tagad jau iezīmējas jūtams angļu pretestības atslābums, tā vēstī Domei agentūras speciālzinojums no Singapuras. Japāņu artilerija tagad jau iešāvusies un tās uguns kopš ceturtdienas pēcpusdienas kļūst arvien precīzāka. Patlaban japāņu artilerijas uguns visvairāk koncentrēta pret kādu Singapuras rajonu, kas atrodas dienvidrietumos no Džohor-Baru. No šī rajona nemitīgi dzird smagas detonācijas un sprādzienus.

Tokijas militārās aprindas ar sevišķu uzmanību seko japāņu operācijām Holandes Indijā, kas iegājušas liela kara attīstības posmā.

Japāņu aviācija vakar pēcpusdienā Malakas šaurumā pie Sumatras pamanīja stiprus flotes spēkus apstāvējam ienaidnieka kuģu karavānu. Japāņu lidmašīnas tūdaļ devās uzbrukumā un ar tiešiem bumbu trāpījumiem nogremdēja kādu 10.000 tonnu tirdzniecības kuģi. Kāds cits 6000 tonnu kuģis pēc smaga trāpījuma, liesmu pārņemts, apstājās un divi citi kuģi 6000 tonnu koptilpumā dabūja smagus bojājumus. Japāņu lidmašīnas, neraugoties uz ienaidnieka flotes vienību sevišķi stipro zenītartilerijas uguni,

atgriezās bez zaudējumiem.

Japāņu bruņoto spēku virspavēlniecība šodien ziņo par lielu kauju Jāvas jūrā, kur japāņu aviācijai izdevies gandrīz pilnīgi iznīcināt Holandes Indijas floti. Japāņu flotes bumbvedēji 4. febr. 30 jūras jūdzes dienvidos no Kangeanas salas, Jāvas jūrā, pamanīja Holandes Indijas kara flotes galvenos kuģus, kurus pavadīja stipri iznīcinātāju spēki un kas bija pastiprināti ar

kādu «Marblehead» klases amerikāņu kreiseri. Japāņu aviācijas spēki tūdaļ devās uzbrukumā pret ienaidnieka floti un nogremdēja kādu Holandes Indijas «Jāva» klases kreiseri. Kāds cits «Jāva» klases kreiseris un amerikāņu «Marblehead» klases kreiseris saņēma tik smagus bojājumus, ka ar tā bojāeju var rēķināties. Bez tam bojāts kāds cits Holandes Indijas 6450 tonnu kreiseris.

Bolševiki smagi izjūt lielo ziemas salu

Berlinē, 6. febr. (DNB.) Papildus bruņoto spēku virspavēlniecības šīsdienas ziņojumam, vācu ziņu biroju no kompetenta militāra avota informē: Neraugoties uz stindzinošo sniega vētru, vācu spēki telpā ziemeļaustrumos no Kurskas savu pretuzbrukumu sekmīgi turpināja. Ko tas nozīmē kaucošā sniega vētrā brist pa metriem dziļu sniegu un cīnīties pret sīkstu un krievu ziemas apstākļus pieradušo ienaidnieku, to spēj novērtēt vienīgi tas, kas pats kādreiz piedalījies šādā cīņā. Ar salā sastipušām rokām apkalpot šauteni vai mašīnpistolī, vai gulēt pie ložmetēja un tad doties uz priekšu, triekties pret ienaidnieku, to atsviest, saņemt gūsteknus un iegūt kara trofejas, tie ir gandrīz pārcilvēciski sniegumi, kādus ilgāk spēj veikt vienīgi vācu karavīrs.

Bolševiki uz baro Krievijas ziemeļu līka visas savas cerības, bet velti. Tagad paši bolševiki sāk jūtami ciest šī gada ziemas neparastā bardzībā. Tagad bolševiku iedzīvotājiem uz Stalina pavēli jānodod armijai savas vil-

nas mantas, kas Vācijā bija spontanas un varonīgas saprašanās paraugs, Padomju savienībā kļūst par čekas ar varu realizētu laupīšanas akciju.

Ļoti sekmīgas pēdējās dienās bija arī vācu spēku atvairīšanas čiņas. Neraugoties uz stindzinošo salu, kas sniedzās līdz 36 gr. zem nulles, vācu vienībām samērā šaurā telpā izdevies bolševikiem nodarīt zaudējumus, kas, spriežot pēc vācu virspavēlniecības ziņojumā minētiem 294 gūstekņiem un 1.450 kritušiem, ir ārkārtīgi smagi.

Naktī uz 5. febr. vācu vienības smagi bombardēja un aizdedzināja kādu aviācijas rūpnīcas uzņēmumu Voronežā, Voroneža atrodas 250 km attālumā austrumos no Kurskas un ar 327.000 iedzīvotāju ir svarīgākā pilsēta centrālās Krievijas dienviddaļā. Tur, starp citu, atrodas svarīgi mašīnbūvniecības uzņēmumi un vagonu darbnīcas, kāda liela spēkstacija un kara saimnieciski svarīgi uzņēmumi, kas ražo sintētisko kaučuku.

Irakas ministru prezidents un Jeruzalemes lielmuftis ieradās Romā

Romā, 6. febr. (DNB.) Irakas nacionālās valdības ministru prezidents Rašids el Kallani šodien pēcpusdienā ieradās Romā. Kopā ar viņu Itālijas galvaspilsētā ieradās arī Jeruzalemes lielmuftijs Amīns el Hāsīns.

Tuvciņās pie Ļeņingradas iznīcināts boļševiku blindāžu garnizons

Berlinē, 6. febr. (DNB.) Kādas vācu motorizētas kājnieku divīzijas spēki 4. febr. austrumu frontes centrālā daļā guva ievērojamus panākumus. No kāda mežu apgabala, kas atradās šīs divīzijas aizstāvēšanas rajonā, boļševiki rīta ausmā ar stipriem spēkiem uzbruka vācu pozīcijām. Tomēr pēc īsas cīņas, ar koncentrētu vācu ieroču atvairīšanas uguni, boļševiki atsievīti. Izmantojot apjukumu pretinieka rindās, vācu vienības tūdaļ devās prettriecienā un ieņēma visu meža apgabalu, kurā atradās boļševiku izejas po-

zīcijas uzbrukumam. Iztīrot mežu no ienaidnieka spēka atliekām, vācu spēki ieņēma kādu boļševiku karaspēka nometni, kur iegūti lieli municijas un kara materiālu krājumi. Attīstot tālāk savas operācijas, vācu divīzija uzsāka strauju ienaidnieka vajāšanu un piespieda stipru boļševiku grupu kāda strauta līcī uzņemties kauju, kurās norisē boļševikus no visām pusēm ielenca un pilnīgi iznīcināja. Vairāk nekā 550 krituši boļševiki klāja kaujas lauku. Kamēr šī cīņa vēl turpinājās, citas boļševiku vienības sāka vairākus

uzbrukumus, lai atvieglotu šo aplenkto boļševiku spēku stāvokli. Kaut arī vācu aplenkuma loks atsevišķos rajonos bija visai vājš, boļševiku vadībai tomēr neizdevās novērst savu ielenkto spēku pilnīgu iznīcināšanu.

Ļeņingradas rajonā kāda vācu triecienvienība 4. febr. iznīcināja 4 boļševiku blindāžas. Neraugoties uz bargo salu, vācu karavīri pielavījās līdz boļševiku pozīcijām un ielauzās ierakumos. Nīknā tuvciņā blindāžu garnizons pa daļai pilnīgi iznīcināts, pa daļai saņemts gūstā.

Čērčils plāno par desantu Norvegijas piekrastē

Stokholmā, 6. febr. (DNB.) Čērčila pieteiktās Anglijas apakšnama slepenās debātes par angļu kuģniecības stāvokli, jau tagad — kā tas spriežams pēc ziņām, kas ienākušas no Londonas — izraisījušas dzīvas pārrunas Anglijas galvaspilsētā. Parasti labi informētās angļu aprindas pieņem, ka šīs slepenās sēdes norisē izvirzīsies arī nozīmīgāki jautājumi par Anglijas jūras kara stratēģiju. Līdzās debatēm par tonnāžas problēmu, Čērčils mēģināšot panākt apakšnama piekrišanu viņa izplānotām desanta operācijām Norvegijas piekrastē. Šīs slepenās sanāksmes īstais nolūks esot rast skaidrību par to, vai šādas desanta operācijas panākums, ievērojot milzu prasības, kas tādā gadījumā būtu uzstādītas angļu kuģniecībai, acumirkli reālizējamas vai nē. Kā ziņo, angļu kuģu tonnāžas ārkārtīgi grūta stāvokļa dēļ, pret Čērčila izplānotajām operācijām pastāv lieli iebildumi. Čērčils pats tomēr pārstāvēt uzskatu, ka šīs operācijas jāveic pat tad, ja draudētu briesmas, ka operācijās iet bojā liela daļa angļu kuģu tonnāžas. Čērčils nolēmis šinī pasākumā piesaistīt arī dažus Savienoto valstu kuģus. Viņš cer tādā veidā aplūsināt pašu zemē arvien pieaugošu opozīciju.

ANGLIJA PĀRVĒRTUSI ABESINIJU SAVĀ KOLONIJĀ.

Romā, 6. febr. Adisabebā parakstīts angļu-etiopu līgums, kurā Abesīnijas neguss atļauj Etiopiju pārvērst angļu kolonijā. Stefani aģentūras diplomātiskais līdzstrādnieks, komentējot šo līgumu, aizrāda, ka Anglija šoreiz pārāk ātri pasteigusies stiept rokas pēc kaut kā tāda, kas tai nepieder. Tāpat arī neguss radusies padevība Anglijai. Te tomēr sadursme ar Itāliju vēl arvien pilnā spēkā. Abesīniju, kur Itālija uzsākusi civilizācijas darbu, īsā laikā atbrīvos no vergus tirgotājiem un angļu izmantotājiem.

LOZOVSKIM NETIC NEVIENS EIROPIETIS.

Helsinkos, 6. febr. (DNB.) Atbil-

dot uz Maskavas raidītāja apgalvojumu, ka izplānota somu pilsoņu izraidīšana trimdā angļu-boļševiku uzvaras gadījumā ir provokatorisks izgudrojums, somu laikraksts «Ajan Sunta» aizrāda, ka Lozovskis tikai mēģina noklusēt istos boļševiku nolūkus. Tomēr neviens eiropietis viņam vairs netic. Laikraksts jautā, vai var, piemēram, noliegt desmitiem tūkstošu ingru un austrumu kareļu izsūtīšanu uz Sibīriju. Somija zina, kāds liktenis tai gaidāms no boļševikiem un tādēļ tā labāk cīnās līdz pēdējam vīram.

ITALIJĀ JĀPIETEICAS VISIEM IERĒDNIEM, KAS PIEDER IESAUKTAJĒM GADA GĀJUMIEM.

Romā, 6. febr. (DNB.) Duče izdevis savām ministrijām pavēli, ka jāpieteicas bez izņēmuma visiem pārvaldes ierēdņiem, kuŗi pieder pašreiz iesauktajiem gadu gājieniem, bet līdz šim darba apstākļu dēļ nav iesaukti kara dienestā. Šis rīkojums neskar pagaidām vienīgi tos, kuŗi darba apstākļu dēļ 30. janvārī atbrīvoti no kara dienesta.

Kas kavē Franciju atkāpties no drausmīgā bezdibeņa

Viņi, 6. febr. (DNB.) Apcerējumā «Tauta, kas negrib saprast» laikraksts «Moniteur» vērsās pret tiem frančiem, kas neizprot Eiropas jauno kārtību un sevišķi šī jēdziena attieksmi pret Franciju. Tas rāda, kas kavē Franciju pēc iespējas ātrāk atkāpties no drausmīgā bezdibeņa. Vispirms minams liels skaits personu, kas uzskatāmas par ārzemju aģentiem. Šie ļaudis, atradami Londonas, Maskavas un starptautiskā židisma kalpībā, dara visu, lai sētu nemieru garīgā noskaņojumā, kas tādējādi rodas Francijā. Tie ir īsti nodevēji un ar tiem kā tādiem, arī jāapietas. Bez tam ir ļaudis, kas vispārējo postu izmanto savā veikala labā; ir tādi, kas domā, ka

viņu intereses var ciest drošsirdīgi realizētā revolūcijā un ir arī tādi, kas teic, ka viņi būtiski nav saistīti ar Francijas pievienošanu jaunai Eiropas kārtībai un beidzot ir arī tādi, kas nerestējami konservatīvi un tādi, kas vēl jūsmo par veco partiju laiku. Galu galā rodas vesela ļauticību suma, kuŗas dēļ Francija neapstrīdami cietsusi. Visbūtiskākā ļauticību suma, pēc laikrakstu domām, ir atsevišķo franču aprindu pasivitāte un bezdarbība svarīgā tagadnes jautājuma stiprināšanā. Šī pasivitāte pret nacionālo revolūciju un ārpolitisko realitāti, kā apgalvo laikraksts, nav piemērota Francijas stāvokļa ātrai uzlabošanai.

tik gaidīto malkas vezumu taisnā ceļā dodas uz iebraucamo sētu, lai tur to pārdotu par spekulatīvu cenu, tad neviļus uz mācās jautājums: «Vai tiešām tas varēja būt tas pats zemnieks, kas pirms pusgada dalīja ar pilsētnieku savu maizes rīcienu?» Un ja pilsētnieks uzmeklē slepenu dzīvokli, lai tur no spekulanta iemainītu gabalu šķiņķa un vēlāk to pārdotu par piekārtīgu cenu, iebāžot kabatā milzīgo pelņu, tad jautātā: «Vai tas ir tas pats pilsētnieks, kas pirms pusgada bij gatavs uzņemties vissmagākās grūtības, ja tikai ātrāk padzītu boļševikus?»

Neviens, protams, negaida no zemnieka, lai tas kļūtu par pilsētnieka labdari, jo arī viņš padots dažādām kara grūtībām. Bet vienu gan mēs vēlētos no mūsu lauku laudīm—godīgumu un taisnīgumu, lai tie patiešām būtu latvieša zemnieka goda cienīgi. Un ja kādam, kas sapīnies spekulācijas tīklos, to acumirkli grūt saprast, tad lai viņš atminas pagājušās vasaras jūlija dienas, kad latvietis bija gatavs savam tautietim atdot vai pēdējo kreklu, ja vien tas viņam bija vairāk nepieciešams. To atminoties, vairs nebūtu jāmeklē slepenas iebraucamās vietas, vai apšaubāmas slavas dzīvokļi pilsētā.

Pievēršoties pilsētniekiem, atgriezīsimies atkal pie pagājušās vasaras jūlija dienām. Kad daudz dzīves iekārtas bija gājušas bojā kara ugunsgrēkos un cietušajiem vairāk kā jebkad bija vajadzīga palīdzība, mēs pateicīgām sirdīm pieņēmām zemnieka sniegto atbalstu un apbrīnām viņa labsirdību. Bet kad boļševiku posta un kara darbības dēļ lauku darbos aizkavētais zemnieks sviedriem vai gā staidza savā tīrumā paveikt nokavēto, un aicināja talkā pilsētnieku, pilsētas izpalīgu bija ļoti maz... Pilsētnieki jau bija aizmirsuši zemnieku un tā smago darbu ražas novākšanā, kaut gan no šīs ražas pilnīgi atkarīās pilsētnieku eksistence. Un kas notika vēlā rudenī? Lauka darba spēka trūkuma dēļ cukurbiešu lauki palika zem sniega un vērtīgās saknes iesala zemē, zaudējot daļu savas vērtības. Vai šeit liela daļa atbildības negulstas arī uz pilsētniekiem?

Tikai roku rokā, savstarpējā izpalīdzības un saprašanās garā, spēsim sekmīgi pārvarēt visas kara apstākļu radītās grūtības. Pierādīsim, ka esam palikuši tie paši latvieši, kā pagājušā gada jūnija dienās.

Ari lauku skolas atgū t vecos nosaukumus

Krotēs pagasta 6 kl. pamatskolas skolotāju saime pirms neilga laika ierosināja piešķirt skolai tās agrāko nosaukumu — Kronvalda Ata pamatskola. Izglītības un kultūras ģenerāldirekcija lūgumam piekritusi, skolu pārdēvējot agrākā nosaukumā.

Vilnas vilciens

PK., februāra sākumā.
Dažas dienas pēc tam, kad dzimtenē bija notecējis termiņš vilnas lietu nodošanai, kādā austrumfrontes stacijā, kas atrodas tikai nedaudz kilometru aiz priekšējām līnijām, pienāca pirmie vagoni ar siltiem apģērbiem.

Starp preču vagonu garajām rindām, kas bija atveduši divīzijas karavīriem uzturu, presēta siena ķīpas zirgiem, kā arī municijai, atrodas dažī vagoni, kas pildīti vilnas apģērbiem — dāvanām no dzimtenes.

Arī šai aukstajā janvāra dienā vērojama tāda pati aina kā parasti, bezgalīgajiem piegādes vilcieniem pienākot: ierodas mantziņi un pārbauda plombas, piebrauc ragavas un smagie automobiļi, un daudz čaklu roku sāk izkraušanas darbu, jo arī pēdējā stacijā pie frontes katru vagonu izkrauj, cik ātri vien iespējams. Tomēr šai dienā garā vilciena vidū atrodas dažī vagoni, kas drīz saista uzmanību, jo uz tiem uzrakstīts ar vienkāršu krītu «Vācu tautas ziedotā vilna». Kad atvērt vilnas vilciena durvis, ātri atskrien ikviens, kam vien

iespējams uz kādu brītiņu atbrīvoties. Katrs taču grib redzēt, kas saziēdots.

KAŽOKI UN VĒLREIZ KAŽOKI.

«Nāc, palūkosimies!» sacīja jefreitors Hain's savam draugam. Viņi dodas pie vilnas apģērbu vagoniem. Pirmais iespaids, ko viņi iegūst, ir kažoki-kažoki un vēlreiz kažoki. Viņi nevar vien beigt brīnīties. Tā viņi to tomēr nebija iedomājušies. Tur ir neskaitāmi pilnīgi jauni svārci ādas oderēm, zābaki, neskaitāmi pārvelkamie apavi, kāju sildāmie maisi, uzroči, kaklauri, biezi oderētas vai adītas apakšmāksas un neskaitāmas segas, kažoki un mufes. Viņi nekad nebija turējuši par iespējamu, ka ziedojums būs tik bagātīgs.

«Kas tad īsti dabūs šīs mantas?» jefreitors Hain's jautā virsmantzinim, kas uzrauga izkraušanu. Viņš visu grib pilnīgi noteikti uzzināt, jo, atgriežoties rotā, viņam taču jāpastāsta. Šeit viņam atbild uz visiem jautājumiem.

Vilnas apģērbu gabalus izsniedz pēc sīka sadales plāna. Rotas, kas

atrodas apdraudētās vietās un kam vairāk jāuzturas ārā, pats par sevi saprotams, dabū vislabākās un siltākās lietas. Kur bunkuru apkure labi nedarbojas vai šoferiem ilgi jābūt ceļā, tur, droši vien, izdos kāju maisus.

Un jefreitors Hain's gribēja vēl ko zināt: kam tad pieder šīs vilnas lietas? Vai tās tagad drīkst paturēt? Arī uz tiem virsmantzinis zināja atbildi. «Tās nepieder karavīram, kas tās saņem, bet tās ir bruņoto spēku īpašums».

BRĪNUMS NO DZIMTENES.

Jau nākošajā dienā jefreitoram Hain'am bija jābrauc uz divīzijas apģērbu daļu, lai pārvestu saziēdotos siltos apģērbus.

Braukdams atpakaļ pa ceļu, kur ragavu slieces gurkstēdamas vilka savas pēdas sniegā, un domīgi lūkodamies biežajā sarmā, kas nīknajā aukstumā radās uz zirgu mugurām, viņš mēģinājuma dēļ pavilka uz priekšu vienu no ziedotiem kāju sildāmiem maisiem. Kad viņa zābaki bija nozuduši siltajā adā, viņš jutās gandrīz kā mājās.

Pret salu — to zina katrs karavīrs, kas cīnās austrumos — ir tikai viens līdzeklis: galvai, rokām, kaklam

un kājām jābūt siltiem! Tam noder biezas vilnas un kažokādu lietas. Bet kur tās ņemt? Padomisti visu sadezdzinājuši un iznīcinājuši arī šai apgabalā.

Janvāra pirmajās dienās arī strēlnieki klajumā pilsētas priekšā dzirdēja par ziedojumu vākšanu dzimtenē. Viņi runāja par to, cīnījās, sala un bija... skeptiski. Karavīrs jau ir tāds. Viņš savā mazajā cīņas posmā — kad apvārsnis atrodas tikai 100 vai 200 metru atstatumā tur, kur pretinieks glūn sniegā vai zemes caurumos — tic tikai tam, ko viņš redz. Uz solījumiem, cerībām, vārdiem viņam nav pašāvības. Zināms, vīriem bija prieks, ka dzimtene par viņiem domā. «Cilvēk», tā mēs tomēr šur un tur dzirdējām sakām, «ja vākšana izbeidzas tikai 11. janvārī, kad tad lietas šeit var pienākt».

Janvāra otras nedēļas beigās atbrīvoja ceļu, pa kuŗu pilsēta saņem piegādi. Kolonnas atkal ripoja. Pārtika, municija un vēlreiz municija...

Un tad notika «brīnums», kas karaspēka daļās radīja priecīgu pārsteigumu: jau janvāra vidū transports ieradās pozīcijās.

Kara ziņotājs Falk's Klewe.
«DZ. Im Ostland».

MĀKSLA un LITERĀTŪRA

Par sabiedrisko rosmi

Boļševiku valdīšanas laikā latvieši pārliecinājās, ka komūnisma nolūks ir nevien satriekt un iznīcināt tautas materiālos pamatus, padarot visus par nožēlojamiem proletāriešiem, bet jo sevišķi iznīcināt tautas garu, domu un ierosmi. Komūnistu propagandētā sabiedriski-kultūrālā dzīve nebija nekas cits, ka kalpošana un zemošanās lielo idolu Leņina un Staļina priekšā. Lai Dievs žēlīgs tam pārdošniekam, kas iedrošinājās noturēt kādu atklātu priekšlasījumu, vienalga, kāda satura tas arī nebūtu, nepieņemot un neslavinot kādu no komūnisma elkiem. Tas drīz vien nozuda no sabiedrības vidus. Latvieši no komūnistiskās pseidokultūras norobežojās un palika klusi vērotāji. Latvieša sirdi komūnisms nespēja iesildīt.

Šī komūnisma laikā radusies inertā attieksme pret sabiedrisko dzīvi pa daļai jūtama arī vēl tagad, kaut gan laiki mainījušies un dzīvojam apstākļos, kad sabiedriskai ierosmei atkal dota brīva gaita. Vācu iestādes nospraudušas mūsu dzīves līnijas tikai vispārējā plāksnē, cik to prasa kara apstākļi un cīņas austrumu frontē, sabiedrisko dzīvi atstājot mūsu pašu veidošanā. Laukos sabiedriskās vienotības ir lauksaimniecības biedrības un Tautas palīdzības nodaļas, pilsētās — bez dažām mākslas iestādēm tikai Tautas palīdzības organizācija. Šai organizācijai dotas tiesības nevien rūpēties par palīdzību tiem, kas cieš trūkumu un aukstumu, bet arī gādāt par sabiedriskās un kultūrālās dzīves attīstību. Kur ir lielāka ierosme, tur arī latviešu sabiedriskā dzīve pēc ilgā paguruma laika atkal kļuvusi aktīva, kā tas piemēram, Lejaskurzēmē ir Kuldīgas aprīnī. Tur notiek vakarēšanas, kultūrāli sarīkojumi, laiku pa laikam lauksaimnieku apsriedes, kurpretim kaimiņu aprīnīs šis darbs veicas gausāk. Tāpat arī pati Kuldīgas pilsēta, kaut gan tās kultūrālie snēki ir vājāki kā vienā otrā citā pilsētā, cenšas vienot savu sabiedrību, sarīkojot gan Mo-

zart'a piemiņas koncertu, gan Annas Brigādes piemiņas vakaru un izstādi, gan citus piemērotus sarīkojumus, kas viss kalpo sabiedriskās dzīves nodināšanai. Šis laiks, kas prasa ļoti daudz enerģijas lielā austrumu kara gājiena uzdevumiem, prasa vairāk enerģijas un pašierosmes arī sabiedriski-kultūrālās dzīves atdzīvināšanai, bet tas nedrīkst būt par šķērslī un aizbaidināšanos, tas nedrīkst mums ļaut pagrīmt pelēkās ikdienas vienmuļībā.

Ļoti vēlams būtu arī padomāt par kāda vērtīga audzinoša un ierosinoša priekšlasījuma sarīkošanu, kas apgais-

Ko dara mūsu literāti

Jaunajā latviešu mākslas un literatūras žurnālā «Latvju Mēnešraksts», kas sāks iznākt šinī mēnesī, pienācīgā vieta būs ierādīta arī latviešu romānam. Kādā no pirmajiem numuriem sāksies

rakstnieka Jūlija Vecozola romāns «Gunvaris». Romānā autors tēlo kādu jaunu latviešu zinātnieku — ķīmiķi, kas ar zināšanām un savu jaunatradumu cenšas kalpot zinātnē. Šai darbā lasītāji sastapsies gan ar lauku iedzīvotāju, gan ar pilsētnieku dzīvi un tādām dzīves problēmām un parādībām, kādas pēc autora domām mūsu literatūrā vēl nav attēlotas: galvenā kārtā: cīņu ar purviem. Romāns sākumā bija sagatavots iespiešanai grāmatā un daļa lokšņu jau bija nodrukāta, kad mūsu zemē ievēlās austrumu aziāti, kas pārtrauca tālāko iespiešanu, jo romāns esot «buržuāziski ideālistisks», un kā tāds, protams, tas neatbilda «vienīgi pareizajai» boļševiku mācībai — sociālistiskajam reālismam. Tikai tagad, pēc boļševiku un to «rakstnieku» padziņas, Vecozola jaunais darbs var parādīties klajā.

Jūlijs Vecozols, kuru ar dzimteni, tautu un tās kultūras uzdevumiem saista ciešas saites, pieder pie mūsu vecāko rakstnieku saimes. Viņa pirmā grāmata — novelu krājums «Auf dem weissen Stern» — iznāca vācu valodā pirms 30 gadiem. 1912. gadā Davosā. Interesanti atzīmēt, ka šī grāmata nav iznākusi latviešu valodā un tāpēc mūsu lasītājiem tā svešāka nekā citi rakstnieka darbi. Plašākais un idejiski dziļākais Vecozola darbs ir ro-

motu mūsu tagadējā cīņas laikmeta seju, kas noskaidrotu mums jaunās, vispārīvēciskās dzīves atziņas, vai arī, kas būtu vēltīts kādam literāram tematam. Lektorī uz vietas varbūt būtu grūti atrodami, bet, šķiet, ar labu gribu, pārvarot arī ierobežotās satiksmes grūtības, tie būtu atrodami Rīgā. Te priekšzīme pirmā kārtā būtu gaidāma no Liepājas. Mākslas dzīvē ar savu operas un drāmas teātri Liepāja iet citu Kurzemes pilsētu priekšgalā, bet lielāka aktivitāte būtu vēlama arī cita vērīga sabiedriski kultūrālā nozarē.

māns «Dzidra», kas iznāca 1927. gadā. Ja atmiņa neviļ, tas ir pagaidām vienīgais «Dzidras» iespaidums, tāpēc ceram to šogad redzēt 2. izdevumā. Romānā «Lai nāk Tava valstība» rakstnieks reliģijas nacionālos elementus saistījis ar kristīgajiem elementiem. Pazīstams ir arī romāns «Dansingu tvanā», eseju krājums «Dzīvā dzīve», Dantes Dievišķās Komēdijas komentāri un citi darbi. Rakstnieks iesācis un strādā pie kādas drāmas par Romas senatni, sevišķi keizara Klaudija valdīšanas laiku. Lai labāk iepazītos ar attiecīgiem materiāliem, Vecozols pirms dažiem gadiem kādu laiku studiju nolūkā uzturējies Romā. Drāmatiskā literatūra rakstniekam stāv ļoti tuvu. Arī agrāk viņš rakstījis un tulkojis drāmas, lugas un citus skatuves gabalus. Vecozols devis rakstus arī «Teātra vēsturei», kuru līdz aizvešanai padomijas taigās rediģēja Roberts Kroders. Nesen rakstnieks pabeidzis tulko to vācu valodas Wolf'a Meyer'a Christian'a grāmatu «Angļu - žīdu savienība» — grāmatu par kapitālistiskās pasaules kundzības izceļanos un darbību. Tā skaidri parāda žīdu pirmo darbību Anglijā, varas iekarošanu un žīdu iespiešanos augsstākos sabiedrības slānos, reizē palīdzot lasītājam pareizi izprast pēdējo gadu pasaules notikumus. Grāmatu pašlaik iesniež. Atvaļoties rakstnieks pasvītro, ka galvenais un noteicošais ir pats indivīds, personība, bet nevis masa. To rīdāda zinātnes un mākslas vēsture, un to autors centies parādīt arī savā jaunajā romānā «Gunvaris». K. Št.

ALITA KRAUJA.

Meitenes lūgšana

Tu, kas pār zemēm un pasaulēm stāvi, Valdnieks, kas esi pār dzīvi un nāvi, uzklausi sirdi, pēc Tevis, kas tiecas, līdz tam celties, augšup kas sniedzasi! Uzklāsi, Varenais cilvēces sargs! Palīdzi uzvaru gūt man par Dzīvi! Spēkus dod jaunus, kad gars jūtas vārgs pagurdams cīņā par dvēseles brīvi. Nem manu dzīvi un gaismā to vadi, Neļauj nogrīmt tai ikdienas tumsā! Ceļu uz dvēseles pilnību rādi, sirdij liec nodrebēt svētuma jausmā. Uzturi vienmēr to tīru un spožu, visam daļam un labam tai vērties. Dari, ak dari to nenogurstošu, Grūti no dzīves skarbēm kad tverties, Liec man kā saulstaram dzīvei iet cauri, mierinot visus, kam sāpes splež sirdis, nožvēt as'ras un klusināt valdus, gurošiem nespēka brīdī sniegt spirdzi, Klausī šo lūgsmu, ak Spēcīgais, klausī, Vij manu ceļu tik augšup — uz Tevi! Kaut arī jātukšo rūgtākie kausi — labam, tik labam ļauj ziedot man sevi! Bet ja Tu lēmis man slīdēt un krist, dzīves vistumsākās dūnainās brist, visu, kas daļums, zem kājām man mīt, labāk ņem dzīvību manu tūlīt!

AUSTRA LAPIŅA.

M-me Butterfly

Veltīts Ludmilai Sepei

Japāniete mazā,
Trauslais ķiršu zieds,
Kādās klusās sāpēs
Skumji galvu liec?
Varbūt bonza lāsti
Smagi sirdi skar,
Val tie senie glāsti,
Kas tev sāpes dar?
Ak, kam velti taujāt!
Tavas lūpas klus.
Bet vai viņas mūžam
Smaidu neatgūs?
Tomēr — beidzot atplaukst
Lūpās smaids tik spēj:
Balta kuģa burās
Rotā rīta vējš.
Surp visdailos ziedus! —
Sodien skaistai būt
Tam, kas atkal mīlot
Nāk sev milu gūt!
Japāniete mazā,
Trauslā Čo-čo-san,
Klau pēc gadiem ilgiem
Mijā balss kā skan.
Mazā geiša, zīnu,
Mirkļi šis Tev grūts:
Laimīgāka sieva
Dus pie mījā krūts.
Japāniete mazā,
Trauslais ķiršu zieds,
Mīlas dēļ Tu nāvē
Skumji galvu liec.

Pirmais vācu kinoteātris Terbatā

On. Rēvelē. Ar filmu «Anneli» svētdien atklāja pirmo vācu kinoteātri. Kinoteātris ierīkots agrākā vācu teātra telpās un ir trešais kino Terbatā.

KĀRLIS LEDĀJS.

Zelta krustinš

Viņa uz krūtīm nēsāja mazu zelta krustiņu. Tiesa, kādēļ tā smalks zīda pavediens apņēma viņas glezno kaklu. Melnais zīds brīvi sedza slaido augumu. Viņa vienlīdz sēdēja zāles kaktā un it kā garlaikodamās noraudzījās dejojotāju pāros, kas pa gludo parketu vijīgi slīdēja garām. Jaunā sieviete vēl ne reizi nebija dejojusi. Edgars Zaļums visu laiku viņu bija novērojis. Ja, tiešām viņa ne reizi nedejoja. Viņa pat īsi atraidīja kādu augstāku sarkanarmijas komandieri, kad tas, gludi saķemējies un spēcīgi sasmaržojies, stingri kājas pie grīdas piesīdams tuvojās to uzalcināt deļai. Sapņēmis «kurvīti», komandieris skābi saviebās, bet ieraugot uz sievietes krūtīm spožo krustiņu, viņa seja dziļi ievilkās dusmu rievās izlīdzinājās zobgalīgā smīnā.

Kad orķestris pēc Isas pauzes iesāka spēlēt kādu temperamentīgu valsi, Zaļums vairs nenocietās un, piecēlies no krēslā, lēni tuvojās atturīgajai sievietei. Viņš bija pārliecināts, ka sieviete viņu neatraidīs. Nē, tas nekad nevarēja notikt — viņu, pēdējā kursa medicīnas studentu, lai noraidītu tikpat asi kā neveiklo sarkanarmieti? Pietuvojies jaunavai, viņš eleganti pa-

locījās. Sieviete it kā satrūkās. Viņa pavērsās pienācējā un ātri uzcēlās. Jaunavas gleznā roka viegli gulēja uz Zaļuma pleca, kad tas straujā valša ritmā ar savu jauno dejas partneri it kā aplidoja zāli. Viņš maigi bija apskāvis jaunavas augumu, vaigos jūta sakāpjām karstas asinis. Vieglas parfimu smaržas un karsta elpa lidoja tam pretī. Sievietes seja bija jūtami pietvīkusi, sārtās lūpas strauji tvēra karsto zāles gaisu. Mūzika beidza spēlēt. Kā reiboni viņi atslīga tuvākos krēslus.

«Es jūs lūdzu, tagad ejiet no manis prom», jaunava ātri izdvesa, sakārtodama uz melnā gērba zelta krustiņu un ar kabatas lakatiņu steidzīgi apslaucīdama viegli nosvīdušo seju.

Zaļums piecēlās. Viņš savā rokā turēja jaunavas maigos pirkstīnus. Zelta krustinā uz sievietes krūtīm viltīgi atvīzēja dzeltena gaisma. Atvadījies, Zaļums atsēdās zāles attālākā vietā. Viņa ausis vēl skanēja jaunavas klusie vārdi: «Jā jūs vēlaties mani satikt, atnāciet rīt pulksten desmitos Deltas kafējnicā». Viņš pavērsās uz vietu, kur pirms dažiem mirkliem vēl sēdēja sieviete, bet krēsls bija tukšs. Sievietes nekur nemanīja arī zālē, cik arī Zaļums to necentās vērot. Kā meteors viņa bija parādījusies Zaļuma acu priekšā un tik pat pēkšņi atkal nozudusi. Kāpēc viņa izdejoja tikai vienu deju un tad tik pēkšņi nozuda? Vai viņš, Zaļums, būtu viņai tik nesimpatisks? Kāpēc tad tā citiem atteica un dejoja tikai

ar viņu un ko nozīmēja pēkšņais aicinājums satikties Deltas kafējnicā? — Šādi un tamlīdzīgi jautājumi nedeļa Zaļumam miera. Nē, zālē viņam vairs nebija ko darīt. Viņš ātri izsteidzās garderobē un steidzīgi lūdzā izsniegt mētelī. Viegli uzmetis galvā gaišpelēko platmali, Zaļums aizvēra aiz sevis masīvās ozola priekšdurvis. Ausis vēl skanēja dejas zāles dunona, caur kuru jaucās nezināmās sievietes vārdi: «Atnāciet rīt...»

Tanī rītā Zaļums uz lekcijām negāja. Todien bija paredzēta arī kāda marksisma katedras «profesora» lekcija par vēsturisko materiālismu. Viņam jau sen bija atribusies šī marksistiskā propaganda, kura tagad saņēdēja arī augstskolas dzīvi. Akadēmiskā saime bija saskaldīta, studentu starpā bija čekas spieglis, un daudzi nacionālie studenti jau smaka čekas pagrabos. Viss tas bija tik nospiedoši un smagi, ka Zaļums bija laimīgs, ja viņš varēja kaut brīdi atrasties ārpus universitātes sienām un pabūt citā sabiedrībā, vai pilnīgi vienatnē, kas tam šķita vislabāk. Jo arī vistuvākiem draugiem vairs nevarēja uzticēties. Dēka ar sievieti Zaļumam šinī gadījumā šķita vispatīkamāka. Nevainīga izklaidēšanās jaunās un interesantās sievietes sabiedrībā, ko gan vairāk tagadējā bezmērķa un tukšajā laikā varēja vēlēties?

Pukstošu sirdi Zaļums kāpa pa sarkanu drēbi segtajām kāpnēm nama otrajā stāvā, kur atradās Deltas kafējnicā. Pie viegli zaļganajiem galdīņiem sēdēja reti kafējnicas ap-

meklētāji. Tie bija pa lielākam daļai cilvēki, kas savās darba gaitās ejot, klusākā brīdī atrada iespēju iebaudīt tasi siltas kafijas. Šinī laikā šeit iegriezās arī likdegunaipnie žīdi, kas, sabāzuši galvas kopā, veda noslēpumainas un klusas sarunas. Zaļums aplaida skatu plašajai zālei. Nē, šeit viņas nebija. Izraudzījies vientuļāku vietu, viņš atsēdās mikstajā krēslā. Sienas spogulī pretim viņš varēja novērot ikvienu kafējnicas apmeklētāju, kas uznāca pa kāpnēm. Stundas ceturksni vērojās spogulī dažādo ļaužu sejas un muguras. Zaļums pēkšņi jūta caur ķermeni izstrāvojam savādas jūtas. Pa kāpnēm steidzās viņa vakarējā nejausā balles paziņa. Viņas seja bija pietvīkusi vairāk no uztraukuma, nekā no steigas. Kā jau iepriekš zinādama norunāto vietu, viņa devās taisni pie Zaļuma galdīņa.

«Jūs esat labu vietu izvēlēties», viņa teica un atvainojās par mazo aizkavēšanos.

Sarunas sākumā ritēja diezgan neveikli. Zaļums brīžiem jūta, ka viņam sāk aprūkt pat vārdu, un jaunu tematu tam arvien bija grūt uzsākt. Vakar dejas zālē viņš varēja runāt daudz brīvāk. Sieviete likās manāmi uztraukta. Viņa nervozi grozījās sēdekļī un bieži vēroja jaunās ienācējus, Zaļums uz laiku sāka klusībā pat nožēlot šo neparasto tikšanos. Bet tad sarunas kļuva arvien dzīvākas; arī sieviete bija it kā atdzīvojusies un atguvusi vakarējo pievilcību.

(Turpinājums sekos).

Amtliche Bekanntmachungen

Oficiāli paziņojumi

Anordnung

des Generalkommissars in Riga über die Schreibbüros.

Die Bestimmungen über die Schreibbüros, veröffentlicht im Regierungsanzeiger Nr. 23/1937...

Die Aufgaben des Innenministers gehen auf den Generaldirektor für die innere Verwaltung...

An die Stelle der Worte «Administratives Departement des Innenministeriums»...

Die zu zahlende Sicherheitsleistung setzt der Generaldirektor für die innere Verwaltung...

Von der Vorschrift des § 3 der Bestimmungen über die Schreibbüros betr. Einzahlung...

Aushängeschilder und Stempel der Büros sind in deutscher und lettischer Sprache zu führen.

Der § 11 der Bestimmungen über die Schreibbüros ist zu streichen.

Der Inhaber des Büros oder mindestens einer seiner Angestellten muss der deutschen Sprache in Wort und Schrift mächtig sein.

Diese Anordnung tritt mit dem Tage ihrer Veröffentlichung in Kraft. Riga, Januar 1942.

Der Generalkommissar, In Vertretung: Boenner.

Ergänzung

zur zweiten Bekanntmachung über Preise für rohe Häute und Felle vom 22. Dezember 1941.

In der am 11. Januar 1942 in der «DZ im Ostland» veröffentlichten Bekanntmachung muss es im § 5 unter Ziffer 2 wie folgt heissen:

- 2. Bei trocken übernommener Ware: a) bei Grossviehhäuten u. Fresserfellen einen Aufschlag von RM.—25 je kg...

Generalkomisāra Rīgā

rikojums par rakstu birojiem

Noteikumi par rakstu birojiem, kas izsludināti «Valdības Vēstneša» 1937. g. 23. n.rā...

Iekšlietu ministra uzdevumi pāriet uz Iekšējās pārvaldes un personālietu ģenerāldirektoru...

Vārdu «Iekšlietu ministrijas administratīvā departaments» vietā attiecīgos noteikumu par rakstu birojiem paragrāfos...

Maksājamo drošības naudu iekšējās pārvaldes un personālietu ģenerāldirektors noliek RM 100.— līdz RM 1000.— apmērā.

No noteikumu par rakstu birojiem 3. § priekšraksta, kas attiecas uz drošības naudas iemaksu, iekšējās pārvaldes un personālietu ģenerāldirektors var ar atsaukumu atbrīvot...

Bīrtu izkārtnēm un zīmogiem jābūt vācu un latviešu valodā.

Rikojums

Noliedzu līdz turpmākam visiem Liepājas pilsētas administratīvās robežās dzīvojošiem...

Nepieciešamības gadījumos atļaujās kaušanai dos Liepājas pilsētas valdes Tirdzniecības nodaļa...

Rīkojuma neievērošana tiks stingri sodīta. Šis rīkojums stājas spēkā izsludināšanas dienā.

Liepājas pilsētas vecākais,

Noteikumu par rakstu birojiem 11. § svītrojams.

Tā vietā stājas: Biroja turētājam vai vismaz vienam no tā darbiniekiem jāpārvalda vācu valoda...

Sis rīkojums stājas spēkā izsludināšanas dienā.

Rīgā, 1942. g. janvārī.

Generālkomisāra v. Boenner's.

Papildinājums

otram paziņojumam par jēlādu cenām, kas izdots 1941. g. 22. decembrī.

1942. g. 11. janvārī «DZ im Ostland» izsludinātajā paziņojumā 5. § 2. pantā jābūt: 2. Sausā stāvoklī pārņemta precei:

- a) lielopu un jauno opu ādām piemaksa RM.—25 par kg. b) teļu un barotu teļu ādām piemaksa RM.—40 par kg. c) aūtādām piemaksa RM.—25 par kg.

Uzaicinājums

Sakarā ar Austrumu apgabala valsts komisāra paziņojumiem, kas izsludināti laikraksta «Tēviņa» š. g. 21. un 28. janv. numuros, uzaicinu visus Liepājas tirdzniecības, rūpniecības, amatniecības u. c. uzņēmumu īpašniekus...

J. Blaui, Liepājas pilsētas vecākais.

Kuldīgas novada dzīve

Pārvar grūtības mežu darbos

Mežu darbi, kas sākumā likās saistīti ar nepārvaramiem šķēršļiem, pateicoties pagastu pašvaldību un pašu lauksaimnieku stāvokļa izpratnei...

Kuldīgas apriņķa virsmežniecībā ietilpst Pampāļu pag., kas izcirtis 55% un Skrundas pag., kas izcirtis 50 proc. Šajā rajonā daudzi lauksaimnieki strādā...

Kūrmāles pagasts iet priekšgalā

Tautas palīdzības talcinieku organizācijā pašreiz visa Kuldīgas apriņķa priekšgalā stāv Kūrmāles pagasts, kur anketas uzņemšanai Tautas palīdzības talciniekos...

māra pamatskolas pārzinis K. Osis devis 27 talciniekus, Lauksaimniecības biedrības priekšnieks A. Kalns — 12, Ja Kūrmāles pagasta iedzīvotāju skaitu 1320 salīdzina...

Ligumus ar cukurbiešu audzētājiem sāks slēgt 16. februārī

Š. g. 3. februārī Ģenerālkomisārs Rīgā apstiprinājis cukurbiešu piegādes noteikumus 1942. gadam. Uz šo noteikumu pamata laikā no š. g. 16. februāra līdz 14. martam...

par katru pilnu kilometru. Cukurfabrika izsniegs audzētājiem avansveidā, skaitot uz katru liguma ha a) 20—35 kg cukurbiešu sēklas...

Virsi valsts komisāra noteiktās cukurbiešu cenas, cukurbiešu audzētājiem par katru nodoto tonnu cukurbiešu tīrsvārā saņems šādu atlīdzību:

Cerams, ka zemkopji sapratīs cukurbiešu audzēšanas nozīmi un veļtīs tai pienācīgu uzmanību, jo cukurbiešu piegādes noteikumi biešu audzēšanai izdevīgi.

Notis, grāmatas un pastmarkas

2 ist. dzīvoklis Brīvības ielā 70

5 ist. dzīvoklis Izirējams Liepu eļā 3

Krietni strādnieki, (precēts pāris), lauku darba prātīgi vīrus

Vēlos rentēt vai arī pret mūžu maizi lauku mājas.

Meklēju līdziedzīvotāju, vīr. vai sievieti.

Mēiteni! Ja gribi un vari būt mīla un maigā sievieti...

Latvju zeltēns atsauciaties!

Ar jums vēlas iepazīties nop. prec. nolūkā.

Pārdod. taut. blūze un liela gaidants

1-2 istabas, gultas, ar labiercibām un atsevišķu ieeju

Rokdarbu paraugu darbnīca Peldu ielā 4.

Lauku mājas meklē rentēt ar dzīvokli

Lauku mājas vidēja lieluma maiņa

Latvju tautas zeltēnes!

Kalētu pagasta va d izsludina

To personu, kas š. g. 2 febr.

Liepājas pils. valdes Tirdzniecības nodaļa izsludina

3 ist. dzīvoklis Graudu ielā N. 18.

2 ist. dzīvokli Izir. valsts vāciētīm. Toma ielā 43.

Kur var vingrināties mašīnrakstīšanā?

Lauksaimnieki, kas varētu p. guldāt vienu usī bērva mal. u. pienakt

Kas vēlotu: i guldīt naudu auglīgā lauku saimniecībā,

Daiļās lē. ā. n. eces!

Pastmarkas maiņa un pārdošana

Liepājas pils. valdes Tirdzniecības nodaļa izsludina

To personu, kas š. g. 2 febr. izkā. a no trauvu...

2 ist. dzīvokli Brīvības ielā 76.

2 ist. dzīvokli Izirējams divi volams stoc. raj. vienai personai.

Klavieres vēlos liet pret labu samaksu.

Nozaidētādas suņa pātāva Prot labu puteļa argunotot Vites ielā 12.

Kas vēlotu: i guldīt naudu auglīgā lauku saimniecībā,

Pastmarkas maiņa un pārdošana

Liepājas pils. valdes Tirdzniecības nodaļa izsludina

To personu, kas š. g. 2 febr. izkā. a no trauvu...

To personu, kas š. g. 2 febr. izkā. a no trauvu...

Ar dziļām skumjām paziņojam, ka 5. febr. ātrā nāvē šķīrās no mums savā 55. dzīv. gadā mūsu mīļais papiņš, sievas tēvs, vectētiņš un svainis

Kārlis Pūce

Izvadīšana otrdien, 10. febr. pl. 17 no sēru mājas, Alberta ielā 3, uz Ziemeļkapciem.

Uz klusu pavadīšanu lūdz

sērojošie piederīgie.

Ak likten, kam esi tik bargs
Kam aizsauci, kas mums bij tik mīļš un dārgs.
Lēni mani izvediet,
Uz manu lemto dusas vīlet
Lai šurp pats neatnāks
Sapni ar Jums pakavēšos.

Mužīgā mierā aizgājusi

Anna Tilgals,

dzim. Silinš
savā 73. dz. g.

Apbedīšana svētdien, 15. febr., pl. 14 Ulmales kapos.

Uz pavadīšanu mīļi lūdz

piederīgie dzimtenē un svešumā.

Izsakām izjustu līdzjūtību mūsu kolēģim

Alfredam Veisa k-gm

vīpa

dēla

nāves gadījumā.

Liep. metalurģiskās fabr. ugunsdzēsēju komanda.

Mūsu mīļajam klases biedrim

Miervaldim Orbim

māsiņas

nāves gadījumā izsaka līdzjūtību

Liepājas pils. 5. latv. pamatskolas 5. b kl. audzinātāja un skolēni.

Izdzisa mazais saules stariņš...

Vēlos pirkt

pret labu samaksu bērnu sporta vai slēgtus ratiņus un kungu rudens mēteļi vid. aug. vai drēbi. Of. nod. š. av. kant. zem. № 2.

Pērku

bērnu ratiņus, pēc iespējas mazliet. Piedāv. lūdz nod. pasta ielā № 13, dz. 1, ikdienas no plkst. 17-18.

Kuģniecības kantoris meklē

vadītāju

un kantora darbiniekus, vācu valodas pratējus.

Of. nodot š. av. kant. zem. № 3152.

Ziemupes pagasta valdei

Liepājas apriņķi vajadzīgs

iestrādājamais

kancelejas ierēdnis-ne.

Vēlams vācu val. pratējs.

Lūgums ar dokumentiem par izglītību, līdzšinējo praksi un politisko uzticamību iesūtāms pagasta valdei līdz 1942. g. 19. febr., kad notiks pieņemšana. Pieņemšanas dienā vēlams personīga ierašanās Tuvākā dzelzce. stacija — Vērgaļi 9 km. Pasts — caur Ziemupi.

Zāģētavai „Liepājas Koks“ vajadzīga

korespondente-mašīnrakstītāja vācu valodas pilnīga pratēja.

Pieteikties Liepājā, Vecā ostmalā 23. Tālr. 1472.

Die Schneiderwerkstatt des Libauschen Handelsunternehmens

befindet sich vom 7. Febr. d. J. in Libau, Badestrasse 38, Wohn. 4.

Liepājas tirdzniec. uzņēmuma drēbnieku darbnīca

sākot ar š. g. 7. februāri atrodas Liepājā, Peldu ielā Nr. 38, dzīv. 4.

Uzaicinu

visas tās personas, kam nodotas uzglabāšanā, vai dāvatās 1941. gada 14. jūnijā uz Padomju savienību aizvestā Jāņa Birznieka un Katrinas Otillijas Birznieks (piederīgi pie Bārtas pag.) mantas, pieteikties ar sarakstu Liepājā, Peldu ielā № 52, dz. 4 līdz 7. martam 1942. g. Nepleteikšanas gadījumā mantas uzskatītu kā piesavinātas un nodošu lietū likumīgai tālākai virzīšanai.

Aizgādnis

M. Ķiburs.

Daudz kuplas un nevistošas laimes dzimšanas un vārda dienā

Aldonai Kramēna j-kdzei

Pieplūdīties viss, Kas sirdī dziļi lecerēts.

Anna.

Sveicam

dzimšanas un vārda dienā

Aldonu Kramēna j-kdzi

Mūžam sirdī daļu nest, Sevī saules kalnā vest.

O. L. un J. U.

Daudz laimes vārda dienā

Aldonai Jorensonei j-kdzei

vēlē

„Jautrās meičiņas“ darba kolēģi.

Sveicam savus vecākus vārda dienā

Linu Veiss

un dzimšanas dienā

Hermani Veiss

Meita, dēls, vedekla.

Dubeņos.

Daudz laimes un laimīgu kopdzīvi salaulātiem

Ernai Lauris k-dzei

un

Alfredam Laura k-gm

vēlē „Tosmares“ izolācijas strādnieki.

Rozes lai klāj dzīves ceļus, Jums tiem pāri staigājot. Mīla lai deg mūžam sirdī, Saskaņīgi dzīvojot.

4 deutschsprechende junge Damen

wünschen Bekanntschaft mit deutschen intelligenten Herren, um die freien Abende zu verbringen. Off. mit Bild unter der № 3191 an die Exp. dieser Z. auf die Namen „Lily“, „Margot“, „Iris“, „Edit“

Baleta premjeri - Portfelis

gaļsmat. dāmu, kas redzēta plektdien pie restorāna galv. izejas, lūdz kāds formā tērpies garā auguma kungs atsaukties viņam š. av. kant. zem. № 3220.

Sveicam Aldoniņu

no L. 29 vārda dienā!

C. K. N. D.

Priecīgus šūpuļa svētkus

Ilzei Skudras k-dzei.

K. B.

Sirsniņi apsveicam uzsauktos

Alvini Silts j-kdzi

un

Pēteri Lekstuts kungu.

Lūsēnu ģimene.

Mīlestība ir zelta tīlis Starp debesīm un zemi.

Sirsniņi apsveicam dzimšanas dienā Miervaldi Treiguta kungu.

A. un L.

Elwira Plisko und Willy Hilbert verlobte.

F.

Laimīgu nākotni uzsauktiem Liliņai Kliečis j-kdzei un Voldemāram Pērkonam k-gam.

Bet Dievs no kā nāk izturība un iepriecin, lai Jums dod vienādu prātu savā starpā.

L. E. M.

Sirsniņš sveiciens kāzu dienā Lūcijai un Mārtiņam Orbiem jaunu dzīvi sākot

Vēlē E. Š.

Apsveicam jaunlaulātos Emmu un Frici Lukāsus.

Darba kolēģi.

Ž. A. E. T. J. D. V. V. E. B. J. G.

Saulainu nākotni laulības ostā iebrāucot

Lidijai Kondrāts j-kdzei

un

Mārtiņam Orba k-gam

vēlē OLGA.

Liels, miļš paldies

„Tosmares“ remontdarbnīcas darbiniekiem par skaisto kāzu dāvanu.

T. un S. Volodkevičs.

3 vācu kapavīri iesāc. vēlas pērt klavieru stundas

Ģitaras stundas

Kas varētu pasniegt? Pārdot vai aizdot log. tabulas Kļieģu ielā 7, dz. 8

J. Graudiņa

rakstu birojs Liepājā. Ulča ielā № 79 izgatavo lūgumrakstus vācu un latviešu valodā.

Vietu pieprasījumi

Galv. grāmatvedis

ar ilgādu praksi, valodu pratējs vēlas pārņemt vīlet. Piedāv. lūdz nodot š. av. kant. zem. № 3219.

Lettin sucht passende Anstellung deutsch, russisch, maschinen-schreib. beherrschend. Off. unter № 3020 abzug. ben in d. Exp. d. Ztg.

Meklē piemērotu vietu, latviete, vācu, krievu val., mašīnrakstīšanas prātēja. Of. nodot š. av. k. zem. № 3028

Vietu piedāvājumi

Vajadzīga

uzt.camasieviete pie maza bērna. Piet. Esperanto ielā 13, dz. 5

Vajadzīga vecāka sieviete pie maza bērna tikai dienā, uz vēlēšanos var arī turpat gulēt. Piet. svētdien, 8. janv. Ganību ielā 37, dz. 1

Mūrnieks.

mūra un betona darbiem, savu aroda pratējs vajadzīgs Liepājas tuvumā pie laba atalgojuma un brīva uztura. Da. bs ilg. laikam. Piet. person. g. vai rakstiski Liepājā, Alejas ielā № 9, pie BEZRŌDINA k-ga, no 9-12.

Arbīdīgs laukstrādnieks vai deputata kalps

vajadzīgs Bankas pag. Tuvākās zinas pa tālr. Bārta 42. no plkst. 8-12.

Puisis

lauku darbu ra-tējs vajadzīgs Medzes „Rūkos“ liet. turpat, vai Liepājā, Annas ielā № 3, pie sētnieka.

Uzlicama sieviete vajadz. pie bērna un palīdzēt saim-niecībā. Piet. Cle-tokšņa ielā 3/5, dz. 4.

Pērk

Radio pērk 3-4 sp. maģistr. Zīķu ielā № 5, tel. 1017.

Pērk

bērnu krēslīņu ar vai bez galdiņa un šūpuļa zirgu. Of. Apšu ielā 18, dz. 3.

